

همیشه

حافظ
چه شود گر من و تو چند قدح باده خوریم؟
باده از خون رزان است، نه از خون شامست

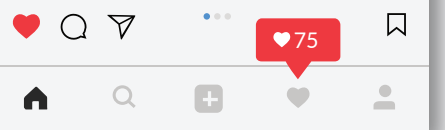
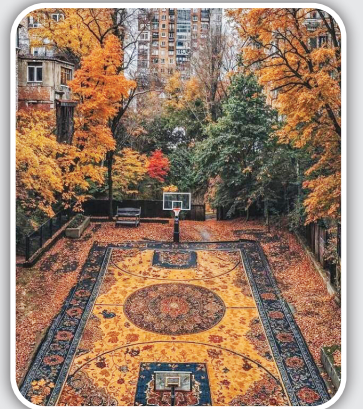
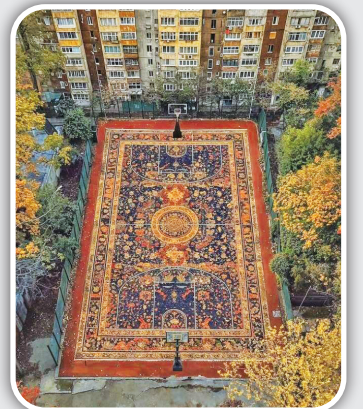
صفحه آخر

صاحب امتیاز:
مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
مدیر سردبیر: دانیال معمارسیاسی و دیپلماتیک:
مدیر: حسین ارجلو
شورنگار:
مدیر: پروانه بهرام نژاد
مدیر: مهرداد باقرپوراقتصاد:
مدیر: حسین لطفی
مدیر: مهرداد موسی پورتماشاگر:
مدیر: امیرمحمد یعقوب پور
مدیر: لیلی فرسندایرانشهر:
مدیر: بهرام عباسی
تندیسچی:
مدیر: سعید محمدی
مدیر: مریم سرخوشسرخ:
مدیر: جواد عزیزی
مدیر: محمد جعفریسرمین من:
مدیر: ساسان شادمان
مدیر: زهرا خلجیفرهنگ شهر:
مدیر: بهمن طباطبایی
گزارش:
مدیر: سعید میر۳۴ (سینما و تلویزیون):
مدیر: سعید فروزی
مدیر: علیرضا محمودیطرح و گرافیک:
مدیر: محمد علی حلیمی

عکس خانه

زمین بسکتبال
با فرش ایرانی

این روزها هوش مصنوعی خیلی از رویاهایمان را به شکل تصویر در آورده و کافی است آن چیزی را که در ذهنتان می گذرد و وجود خارجی ندارد یا هوش مصنوعی در میان بگذارید تا تصویرش را برایتان بسازد و تحویلتان بدهد. در یکی از صفحات اینستاگرام، یک فرد خلاق با استفاده از هوش مصنوعی، زمین های بسکتبال را با فرش ایرانی آمیخته و نتیجه جالبی به دست آورده که با کاربران به اشتراک گذاشته است. این تصاویر خلاقانه را ببینید.

گرنیج

بازیگر هالیوودی چوپان شد

امسال هم به مناسبت فصل پاییز و آغاز دروی محصولات کشاورزی، مراسم سنتی عبور گوسفندان از روی پل «سوات واک» بر رودخانه «تیمز» در لندن برگزار شد؛ آن هم با حضور دیمین لوئیس، ستاره هالیوودی اهل انگلستان. این بازیگر برنده جایزه گلدن گلوب و امی، کت بلند پشمی پدر بزرگش را پوشید و تلاش کرد گوسفندان را از روی پل عبور دهد. لوئیس ۵۳ ساله بعد از انجام این آیین گفت: «من فقط نقش یک چوپان لوئیس را بازی کردم که بسیار گرم کننده بود.» در سال های اخیر این مراسم مورد توجه گردشگران قرار گرفته و عواید آن نیز در امور خیریه استفاده می شود.

از یاد رفته ها

گزارشی از مشاغل که در گذر زمان فراموش شده اند

فاطمه عباسی

شما هم لایذ شنیده اید که در آینده ای نه چندان دور، قرار است روبات ها در بسیاری از شغل ها مثل بازاریابی از راه دور، حسابداری و بخش فروش، خودی نشان بدهند و جای ما آدم ها را بگیرند. تا همین امروز هم با ظهور و حضور اینترنت و پیشرفت و

رشد زندگی صنعتی، بسیاری از شغل هایی که زمانی برای خود جایگاهی داشتند، تبدیل به خاطره شده اند و در آینده نیز این روند ادامه خواهد داشت. البته که این نخستین باری نیست که تغییرات بزرگ باعث از بین رفتن بسیاری از مشاغل می شود. در سال های گذشته نیز با وجود آمدن انقلاب صنعتی، بسیاری از

ایرانی ها

میراب
در روزگار قدیم از لوله کشی آب و فاضلاب خبری نبود، به همین خاطر شغل میراب ها شکل گرفت. آنها با یک سری وسایل خاصی که در اختیار داشتند، آب جوی ها را به آب انبار خانه ها هدایت می کردند تا مردم از آب های ذخیره شده در آب انبار خانه خودشان استفاده کنند و کمتر مریض شوند.

۲

بلیت پاره کن
این شغل را آنهایی که حالا به سن ۴۰ سال رسیده اند، هنوز به یاد دارند؛ افرادی که در اتوبوس های شرکت واحد مشغول به کار بودند و بلیت ها را از مسافران جمع آوری و پاره می کردند.

۳

کیسول پرکن
آن زمان که هنوز لوله های گاز به شهرها نرسیده بود، افرادی شغلشان پر کردن کیسول های گاز برای خانه ها و مغازه ها بود.

۴

درشکه ران
با اینکه این کار با وجود خودروهای رنگ به رنگ دیگر یک شغل محسوب نمی شود اما هنوز فرصت درشکه رانی وجود دارد؛ چون درشکه سواری از یک ضرورت به یک فعالیت گردشگری در برخی شهرها تبدیل شده است.

۵

بیخ فروش
در آن روزها، برای خوردن یک جرعه آب خنک و گوارا، از اهل خانه گرفته تا خود بیخ فروش، باید راه پر مشقتی را طی می کردند. کسب و کار دکه های بیخ فروشی و بیخ فروشان دوره گرد تقریباً تا دهه ۷۰ رونق داشت تا اینکه در همان سال ها جمع آوری شد.

خارجی ها

لکتور
در گذشته، کارخانه ها اغلب افرادی به عنوان «لکتور» را استخدام می کردند تا داستان ها یا اخبار روزنامه ها را برای کارگران بخوانند و با این کار از یکنواختی کار بکاهند. این سنت نخستین بار در دهه ۱۸۶۰ در کارخانه های سیگار کوبا به وجود آمد.

۷

روشن کننده چراغ
در مناطق شهری، روشن کننده های چراغ ها هنگام غروب چراغ های خیابان ها را روشن و در سحرگاه آنها را خاموش می کردند. این شغل در قرن ۱۹ در دوران اوج خود به سر می برد، اما با پیشرفت های تکنولوژیکی به تدریج منسوخ شد.

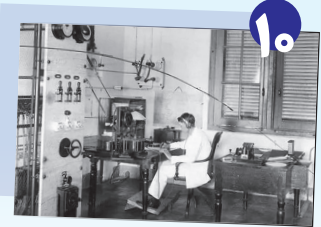
۸

موش گیر
کنترل جمعیت موش ها برای جلوگیری از شیوع بیماری ها و محافظت از منابع غذایی بسیار مهم بود. موش گیرها اغلب موش ها را با دست یا با کمک حیوانات تربیت شده شکار می کردند.

۹

شنونده هواپیما
پیش از اختراع رادار، شنوندگان هواپیما وظیفه داشتند با استفاده از ابزارهای بزرگ و تقویت کننده صدا، مسیر هواپیماهای دشمن را تشخیص دهند. این شغل نیز با ظهور رادار به تاریخ پیوست.

۱۰

تلگرافست
تلگرافست ها وظیفه ارسال و دریافت پیام ها از طریق تلگراف را بر عهده داشتند. با توسعه تلفن و سیستم های ارتباطی جدید، این شغل نیز منسوخ شد.

عکس روز

برداشت نیلوفر آبی

مزرعه داران در بنگلادش، این هفته در یکی از تماشایی ترین زراعت های جهان، هزاران نیلوفر آبی را برداشت کردند. ۱۰ هزار جریب (حدود ۴ هزار هکتار) مریاب در منطقه بار سال زیر کشت نیلوفر آبی می رود. عکس: AFP

کلبه متحرک
با معماری عجیب

وقت گذراندن در یک کلبه جنگلی به خودی خود لذت بخش است. حالا فکرش را بکنید که این کلبه متحرک باشد و همان طور که کنار پنجره نشسته اید، بتوانید حرکت کنید و مناظر گوناگونی را ببینید. این ماجرا شبیه به رویا نیست، چون شرکت معماری اوسون کاندینگ در سیاتل یک اتاقک کلبه مانند را در کنار یک اقامتگاه جنگلی طراحی کرده و این کلبه کوچک در واقع روی ریل راه آهن قرار دارد و می تواند چندین متر در محل ساختن جا به جا شود. این پروژه که «استودیوی مکسن» نام دارد، شامل یک سازه فولادی دو طبقه است که به عنوان محل استراحت و دفتر کار برای یک آژانس برنده سازی در ایالت واشنگتن ساخته شده است.

تبدیل شود. تام کاندینگ، مدیر طراحی این شرکت معماری می گوید: این کلبه واقعا اثری زيباست که به زیبایی ساخته شده، اما حرکت دادن آن در مسیر راه آهن تجربه متفاوتی است. چیزی که لسو و آلپاین توانستند با بیکر بندی مجدد قطعات الکترونیکی صفحه کنترل و گسترش زبای اتصالات الکتریکی در پشت استودیو به آن برسانند مهارت و استادی مطلق است. افزون بر جنبه عملکردی ریل، عناصر دیگری از طراحی راه آهن در این پروژه اجرا شد و هدف از این کار یاد کردن از میراث صنعت راه آهن در منطقه بود. ساختار دو طبقه بر اساس طرح «اتاق سنتی کارگران قطار» بود. در طبقه اول یک فضای کاری و در طبقه دوم که از طریق یک نردبان فولادی قابل دسترسی است، فضای برای مشاهده مناظر و استراحت در نظر گرفته شده است.

سوزه روز

تشریفات یک دفاع

هر روز دارد عکس های عجیب تری از بسته های پذیرایی در جلسه های دفاع پایان نامه در فضای مجازی منتشر می شود؛ به طوری که اگر یک نفر عکس این بسته ها و میزهای سرو دسر و فینگر فود را جلوبان بگذارد، شاید آخرین حدس تان درباره مکان وقوع آن، دانشگاه باشد. اصلا معلوم نیست چطور این بسته های بروییمان از سالن دفاع دانشگاه های مختلف کشور سر در آورده اند. سنت پذیرایی از استادان و مهمانان در جلسه دفاع پایان نامه در این روزها انقدر درگیر لاکچری بازی شده است که گاهی دانشجوی را از هدف اصلی خود و ارائه یک دفاع پذیرفتنی دور می کند و پذیرایی را از حاشیه به متن می آورد. بعضی از دانشجویان حتی در کنار این پذیرایی، هدیه های ویژه و جداگانه ای برای استادان در نظر می گیرند و مدعی هستند کم و کاست این پذیرایی ها ممکن است بر نمره دادن استادان تأثیر گذار باشد. شاید این بسته های پذیرایی، تمانده همان سنت اشتباه مهمانی عالی جیب خالی باشد؛ همان سنتی که عادت مان داده است از مهمانی فقط در دسرهایش برایمان باقی بماند. چیزی که مشخص است جای این بسته های پذیرایی در دانشگاه نیست، جایی که خودش باید تولید کننده و ترویج دهنده افکار درست و فرهیخته باشد.

